

หลวงปู่เข้าสู่นิพพานตั้งแต่ชั้นธัมมจักกัปปวัตตนี
นับเป็นพระอริยสงฆ์อีกรูป
ของสยามประเทศ

นิพพาน แบบ หลวงปู่ “หลวงปู่หล้า”

.....
นิล มณี

Copyright

๙-๖๓๓๓๓
ปราชญ์

นิพนธ์แบบหลวงปู่ “หลวงปู่หล้า”

นิพนธ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

นิพนธ์

นิพนธ์แบบหลวงปู่ “หลวงปู่หล้า”.-- กรุงเทพฯ : ประชาชน, ๒๕๕๕.

๑๗๖ หน้า

๑. พระหล้า. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๐๕๒๒

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๗๕๓๑-๕๓-๓

จัดพิมพ์โดย

ปราชญ์ ประชาชน สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

๘ อาคารเพชรประกาย ถนนรามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๑๗ ๙๙๕๕ # ๒๐๔ โทรสาร ๐ ๒๕๑๗ ๙๕๗๒

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์พริ้นท์ จำกัด

๔๒ ซอยจันทน์ ๔๓ แขวง ๓ ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

๑๐๘ หมู่ที่ ๒ ถนนบางกวย-จตุรนต์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกวย จ.นนทบุรี ๑๑๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๒๓ ๙๙๙๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๙ ๙๕๖๑-๓

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา ๑๕๐ บาท

สำนักพิมพ์

ปราชญ์

รื้อบรูสู่ปัญญา ด้วยปรัชญาแห่งปราชญ์

ประธานที่ปรึกษาากิตติมศักดิ์

เผด็จ ฐรีปติภาน (พญาไม้)

ไพพงษ์ เตชะณรงค์

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์

พล.ต.ท.ภาณุ เกิดลาภผล

พล.อ.ต.ฐรีทัต จันทรแก้ว

พ.อ.ม.ล.ภาณพ ภาณุมาศ

เอนก หุตังคบดี

ปรีชา บุญยกติดา

ที่ปรึกษากฎหมาย

ชรินทร์วิชัย สานุรักษ์ (น.บ.)

บรรณาธิการบริหาร

ราช รามัญ

บรรณาธิการ

อณูญณ์ เชื้อไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ภักจิรา พุการร

บรรณาธิการ

นันทิชา อัยลา

ผู้เขียน

นิลมณี

ศิลปกรรม

บริษัท คีร์ริชเนสส์ จำกัด

ออกแบบปก

บริษัท คีร์ริชเนสส์ จำกัด

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก ปราชญ์ สำนักพิมพ์

ที่ พ ๘๐๘/๒๕๕๑

สำนักเลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช
วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

๑๒ พุทธกิจภายใน ๒๕๕๑

เรื่อง จัดตั้งปราชญ์สำนักพิมพ์เพื่อเผยแพร่สื่อหนังสือธรรมะทุกรูปแบบ

เจริญพร นายมานพ เชื้อไทย บรรณาธิการปราชญ์สำนักพิมพ์

อ้างถึง หนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ได้จัดตั้งปราชญ์สำนักพิมพ์ขึ้นเพื่อจัดพิมพ์หนังสือธรรมะทุกรูปแบบออกเผยแพร่ทั้งแบบแจกฟรีและจัดจำหน่าย เพื่อเป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนาอีกทางหนึ่ง รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ อาตมภาพพระเทพसारเวท ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช ในนามสำนักเลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช ขออนุโมทนาอำนวยการให้เจริญ รุ่งเรือง สำเร็จลุล่วงไปตามประสงค์ เพื่อรับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง และสังคมสืบไป

ขออำนวยการ

(พระเทพसारเวท)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช

คำนำ

สำนักพิมพ์

หลวงปู่หล้า พระผู้ที่เป็นอริยสงฆ์ทรงอภิญญา อีกรูปหนึ่งของเมืองไทย มีผู้เคารพศรัทธามากมายยิ่งนัก ใครหลายคนที่เคยไปกราบท่าน มักจะได้รับไอเย็นแห่งความสงบของหลวงปู่ที่แพร่กระจายออกมาเพื่อเป็นบุญกุศลเสมอ

ใครฉลาดเมื่อสัมผัส

ได้รับแล้วรีบยกมืออนุโมทนาสาธุกาล รับกุศลไปทันที นี่เป็นคำที่ผู้คนต่างยืนยันว่า เป็นอย่างนั้นจริงๆ

หลวงปู่หล้า นิพพานแบบไหน อย่างไร อ่านจบแล้วจะเข้าใจถึงช่วงจังหวะแห่งชีวิตนั้น โดยไม่ต้องอธิบายอะไรอีกต่อไป

.....

ราช รัมภ์

บรรณาธิการ

คำนำ

นักเขียน

หลวงปู่หล้า ท่านเป็นพระอริยสงฆ์อีกรูปหนึ่ง ที่ได้นำเพณ
กรรมฐานมายาวนาน และเป็นพระแท้อีกรูปหนึ่งของสังคมพระพุทธ
ศาสนาในเมืองไทย

คำสอนของท่าน
ตลอดทั้งวัตรปฏิบัติปฏิบัติ
เป็นสิ่งที่น่าศึกษาและสนใจยิ่งนัก

นอกจากนี้ลูกศิษย์ทั้งหลายต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เมื่อมี
โอกาสอยู่ใกล้หลวงปู่คราใด มักจะทำให้เกิดอาการความรู้สึกสบาย
ใจและปิติ

สิ่งที่ท่านเพียรสอน สิ่งที่ท่านทำให้ดู ล้วน
เป็นสิ่งที่มากคุณค่า และประโยชน์ยิ่งนัก

ใครที่ชื่นชอบการปฏิบัติธรรม หากได้อ่านบันทึกชีวิตของ
หลวงปู่แล้ว อาจจะเป็นแรงใจผลักดันให้ก้าวไปสู่ความมุ่งมั่นในการ
ปฏิบัติธรรมมากยิ่งขึ้น

นี้แหละ หลวงปู่หล้า พระอริยสงฆ์อีกรูปหนึ่งของสยามประเทศ

· นิลมนี

สาร

บัญ

- ความในใจในวัยเด็ก...(๑๐)
- บรรพชาและอุปสมบทครั้งแรก...(๑๔)
- ห้วงทุกข์แห่งฆราวาส...(๑๖)
- คืบสู่เพศพรหมจรรย์...(๑๘)
- ไม่ได้ใส่ใจในสังฆารทั้งปวง...(๒๐)
- ญัตติธรรมยุต...(๒๒)
- การภาวนาพรรษาแรก...(๒๔)
- ไปหาหลวงปู่มัน...(๒๖)
- การพิจารณาปัจจัยสี่ตลอดชีวิต...(๓๓)
- ป่าเปลี่ยวอันตราย ตั้งใจภาวนา...(๓๗)
- สติ ตั้งอยู่กับกายใจ...(๔๑)
- มอบกายถวายชีวิตต่อพระอาจารย์มัน...(๔๕)
- อาจริยวัตร...(๕๐)
- กิจวัตรประจำวันขององค์หลวงปู่มัน...(๕๒)
- การฉันในวัดป่าบ้านหนองผือ...(๕๕)
- ข้อปฏิบัติต่อหลวงปู่มัน...(๕๗)
- หนึ่งหมู่ประชุมกันที่กุฏิหลวงปู่มัน...(๖๔)
- กรรณฐานที่หลวงปู่มันสอน...(๖๘)

- เสือตัวร้ายคือเสือหลง...(๗๒)
- ชีวิตพระป่า...(๗๕)
- อดีต อนาคต เป็นเมืองขึ้นของปัจจุบัน...(๘๐)
- ความอึดคึด คือสมบัติของพระธุดงค์...(๘๒)
- พบหมู่ป่าลูกอ่อน...(๘๓)
- ท่านก็มีการชู้ตของท่านว่า “มันจะเป็นบ้านะ”...(๘๕)
- อุบายทรมานสัตว์โลก...(๘๓)
- ท่านอาจารย์มันถาม ภาวนาเป็นไง...(๘๕)
- วิธีทดสอบตนเองขณะภาวนา...(๑๐๒)
- หลวงปู่มันเผาศพอาจารย์เนียม...(๑๐๕)
- สมัยพุทธกาลเก็บศพไว้กี่วัน...(๑๑๑)
- การเผาศพอย่างสมเกียรติพระกรรมฐาน...(๑๑๕)
- ระเบียบปฏิบัติวัดหนองผือ...(๑๑๕)
- พระอาจารย์มันถือผ้าบังสุกุลตลอดเวลา...(๑๒๐)
- เสนาสนะยุคบ้านหนองผือ...(๑๒๓)
- หลวงปู่มันอาพาธไปพักวัดร้างบ้านนาใน...(๑๒๕)
- ธุดงค์จัดเป็นมัณชิมาปฏิบัติ...(๑๓๑)
- อาหารบิณฑบาตประเสริฐกว่า...(๑๓๕)
- หลวงปู่สั่งไว้...(๑๓๕)

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม
ท่านจะขอฝากชีวิตไว้กับพุทธ
ธรรม สังฆี ผู้กษัตริย์ จอชชาด
และเล็ดทุกหยดก็จะขอถวายบูชา
ต่อ พุทธ ธรรม สังฆี ทุกเมื่อ

ความในใจในวัยเด็ก
หลวงปู่หล้า
เขมปตโต

หลวงปู่หล้า ได้ออกจากโรงเรียนตอนที่ท่านเรียนได้เพียง ป.๒ เท่านั้น ในตอนนั้นท่านอายุได้ ๑๒ ปี มีพระองค์หนึ่งมาพักที่ดอนห้วยนา บิดาของหลวงปู่หล้า ก็ได้ทำร้านให้พระอุปัชฌาย์ใช้พักอาศัย พระอุปัชฌาย์ท่านนั้นได้พักอยู่ที่ดอนห้วยนาเป็นเวลาเพียงหนึ่งสัปดาห์เท่านั้น ในตอนนั้น ท่านได้มีพระขาล่วงมาแล้วกว่า ๗ พรรษา ท่านชื่ออาจารย์คำภา อยู่บ้านโพนเลา อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี บิดาของท่านอาจารย์คำภา ก็เคยเป็นเพื่อนกันกับบิดาของหลวงปู่หล้า และในส่วนตัวของอาจารย์คำภา ก็เป็นเพื่อนกันกับพี่ชายของหลวงปู่หล้า ที่ชื่อทิดทองดี

...๑๑)

เพราะเหตุนี้ท่านจึงมีความคุ้นเคยและเป็นที่เคารพนับถือกันมาตั้งแต่ยุคของบิดาจนมาถึงลูกหลาน

ในขณะที่พระอุปัชฌาย์พักอยู่ที่นั่น บิดาของหลวงปู่หล้า ก็ได้ให้หลวงปู่หล้าไปรับตม่น้ำร้อนถวายท่าน ในตอนที่หลวงปู่หล้าเลิกจากโรงเรียนแล้ว และในตอนเช้าก่อนเวลา ๙ นาฬิกา ก็ให้หลวงปู่หล้าไปรับใช้ท่านเพื่อประเคนของ ในตอนนั้นหลวงปู่หล้าท่านมีอายุได้เพียง ๑๒ ปีเท่านั้น ท่านก็รู้จักการสังเกตพระเป็นโดยที่ไม่มีใครบอก ท่านได้สังเกตเห็นพระอุปัชฌาย์

มีอาภัพกิริยาที่เรียบร้อย พร้อมกับการฉันอาหารของท่านท่านก็ฉันในบาตรและในบาตรที่ท่านฉันนั้นก็ยังมีทั้งควา หวาน ลงไปรวมอยู่ด้วยกัน พอท่านฉันเสร็จแล้ว ท่านก็จะมีอาหารติดอยู่ในบาตรเพียงสองสามคำ แล้วในขณะที่ท่านฉันอาหารนั้นท่านก็ไม่ได้อดอาหารนั้นรับฉันให้เสร็จ แล้วก็รีบไปล้างมือล้างปากและล้างบาตรเช็ดจนเรียบร้อย ท่านทำอย่างคล่องแคล่วและไม่มีการส่งเสียงดัง จึงทำให้หลวงปู่หล่านั้นเกิดความเลื่อมใสและเคารพท่านมาก

บิดาของหลวงปู่หล้าท่านก็ไปนอนอยู่กับพระธุดงค์เพื่อไปศึกษาธรรมอยู่ทุกคืน

(๑๒...

พระธุดงค์ ได้เล่าให้บิดาของหลวงปู่หล้าฟังว่า เวลาที่ท่านเดินธุดงค์ ท่านจะเดินก้มหน้าทอดสายลงพอประมาณ แล้วก็ภาวนาพุท-โธพุทโธ ติดต่อกันไปพร้อมกับท่านได้เดินข้ามแม่น้ำไปอย่างที่ท่านไม่รู้ตัวว่า ท่านได้เดินข้ามแม่น้ำไปตั้งแต่เมื่อไหร่ พอหันหลังกลับมาอีกทีก็เห็นแม่น้ำอยู่ด้านหลังแล้ว ท่านไม่ได้เล่าให้กับคนทั่วไปฟัง แต่ท่านเล่าให้กับบิดาของหลวงปู่หล้าฟังเท่านั้น

แล้วท่านก็ยังเล่าเรื่องถ้ำเอมอง ที่ท่านได้ไปมานั้นให้ฟังอีกว่า

มีสะพานหินข้ามเหวไปประมาณสองเส้น แล้วเหวนั้นก็ลึกมาก พอมองลงไปใต้สะพานหินก็พบกับซากพระและบาตรอยู่หลายซาก ซากพระและบาตรที่อยู่ใต้สะพานหิน ก็อาจจะเป็นเพราะว่าพระลี้नตกลงจากสะพานหินลงไป ส่วนพระธุดงค์นั้น ท่านก็พลาดหล่นลงไปเช่นกัน แต่ท่านนั้นพลาดหล่นลงไปแบบเบาๆ เพราะว่าท่านหา

อะไรคว้าเอาไว้ได้ แต่ถึงเช่นนั้นเถอะ ก็ทำให้บาตรของท่านนั้นบุบ
เพียงเล็กน้อย ในตอนนั้น มีพระที่ร่วมเดินทางไปด้วยกันทั้งหมดห้า
องค์ แต่ก็มีพระที่พลาดหล่นลงมาจากสะพานหินจนถึงกับมรณะก็มี

จนสุดท้าย ก็มีท่านเพียงองค์เดียวเท่านั้น ที่รอดไปจนถึงถ้ำนั้นได้

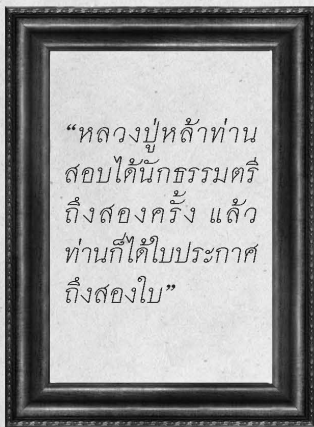
ถ้ำนั้นมีลักษณะเป็นประตูหินปิดเป็นห้องๆ เว้นไปเป็น
ระยะๆ ห้องแรกเป็นห้องที่มีด ท่านนั้นภาวนาพุทโธ พุทโธ อยู่ในห้อง
นั้นไม่ได้ขาด พอหลังจากนั้น ท่านก็ได้ยินเสียงประตูดังเอี๊ยดอ๊าดๆ
ขึ้นมา

...๑๓)

พอมืดแล้วก็ทำให้ท่านตาสว่าง แล้วท่านก็ ได้เห็นเสือโคร่งที่ยืนอ้าปากอยู่ตรงหน้าท่าน

ท่าทางของเสือที่ท่านพบเห็นนั้นน่ากลัว พอท่านพ้นจากห้อง
นั้นมาแล้วท่านก็ไปยังอีกห้องหนึ่งคือ ห้องกองเงินกองทอง พอท่านพ้น
จากห้องนี้ไปอีก ท่านก็ได้ยินเสียงพูดขึ้นมาว่า ลาสึกขาเสียเนื้อ ไป
มีเมียเสียเนื้อแล้วก็มีเสียงอีกเสียงหนึ่งดังขึ้นมาขัดว่าถ้าท่านลาสึกขา
ก็เท่ากับว่า ท่านตายจากกรรมอันจะพึงได้พึงถึง ท่านอย่าลาเนื้อ ทั้ง
สองเสียงที่ท่านได้ยินนี้เป็นเสียงที่เย็นๆ และไพเราะ แล้วพระอุปัชฌาย์
ท่านก็ยังเล่าเรื่องที่ท่านไปวิเวกที่ดอยศิขณภูฏอนกปริยาย พอท่าน
ไปวิเวกแต่ท่านก็ไม่ได้นำเงินที่ได้รับถวายเอากลับมาด้วยเพราะท่าน
ถือว่าได้รับที่ใดท่านก็ได้ทำบุญไว้ให้กับที่นั้น

บรรพชาและ อุป สมบทครั้งแรก

(๑๔...

“หลวงปู่หล้าท่าน
สอบได้นักธรรมตรี
ถึงสองครั้ง แล้ว
ท่านก็ได้ไปประกาศ
ถึงสองใบ”

เมื่อหลวงปู่หล้าท่านมีอายุย่างเข้าสิบแปดปี ท่านก็ได้ไปบรรพชาเป็นสามเณรอยู่ที่วัดบวรบ้านกุดสระนั้น มีพระอุปัชฌาย์ **หนู ดิสฺสเถโร** เป็นเจ้าอาวาส พระอุปัชฌาย์หนูเป็นผู้ที่มีพรรษามาก และอายุของท่านก็มากกว่าอายุบิดาของหลวงปู่หล้าเสียอีก ที่ท่านมีพรรษามากนั้น ก็เป็นเพราะท่านบวชตั้งแต่ตอนที่ท่านยังหนุ่ม แล้วในสวนบิดามารดา ของหลวงปู่หล้า ท่านก็มีความต้องการที่จะให้หลวงปู่หล้าบวช ส่วนตัวของหลวงปู่หล้าเองท่านก็เห็นด้วย และพระอุปัชฌาย์ก็เห็นคล้อยตามกัน ทุกท่านมีความเห็นตรงกัน ในเรื่องที่จะให้หลวงปู่หล้าบวช แล้วทุกคนก็ได้พูดออกมา ไม่มีใครมีอะไรติดใจในเรื่องของการที่หลวงปู่หล้าจะบวช และอุปัชฌาย์ก็เปิดประตู ภาย วาจา ใจ ให้ปฏิบัติใกล้ชิด

ในพรรษาแรกที่หลวงปู่หล้าบวช

ท่านนั้นได้เรียนหนังสือธรรมบาลาน พร้อมทั้งเรียนหนังสือสูตร สวดมนต์ให้หัวพระเข้าเย็น

เรียนสิบสังคاراแบบพิสดาร

แล้วก็มี การเรียนชุดตำนานธรรมจักร มหาสมัย อนัตตะลักษณะ อาทิตตะ อนุโมทนาวิธี สวดแจ้ง ในการเรียนของท่านนั้น

ก็มีผลออกมาดี และการท่องของท่านก็ดี ในสมัยนั้นเป็นเรื่องที่เอา
จริงเอาจังในสำนัก ส่วนในพรรษาที่สองท่านก็ได้ท่องนวโกวาทจบ
ตั้งแต่ฤดูแล้ง แต่ในตอนที่ท่านบวชพรรษาที่สอง ในตอนนั้นฤดูฝน
ท่านก็ท่อง ธรรมจักร มหาสมัย อนัตตะ อาทิตตะ ท่านได้ท่องทั้งหมด
ที่กล่าวมานี้จนจบ พอมาถึงพรรษาที่สาม ท่านก็ได้เรียนนักธรรมตรี
แล้วท่านก็ได้สอบที่สนามหลวง วัดโพธิสมภรณ์ จังหวัดอุดรธานี

ท่านสอบได้คะแนนสิบสอง ห ก็เทียบได้ กับเอก

หลังจากออกพรรษาในพรรษาที่สาม ในเดือนพฤศจิกายน หลวง
ปู่หล้าก็ได้ลาสิกขาจากการเป็นสามเณร แล้วออกมาคัดเลือกทหาร
ในเดือนเมษายน มารดาของหลวงปู่หล้ากลัวว่าหลวงปู่หล้าจะถูก
ทหาร แต่ในการคัดเลือกทหารนั้น หลวงปู่หล้าท่านอยู่ในประเภทดี
หนึ่ง แต่โชคยังเข้าข้าง ตอนที่ท่านจับฉลากท่านจับไม่ได้ถูกทหาร ก็
เป็นว่าหลวงปู่หล้าท่านได้ลาสิกขาจากการเป็นสามเณรเป็นเวลาหก
เดือนแล้วจึงจะมาคัดเลือกทหาร

...๑๕)

พอถึงเดือนพฤษภาคมในปีนั้น ท่านก็ได้อุปสมบทเป็นพระใน
วัดแห่งเดิม แต่ในสมัยนั้น ถ้าใครลาสิกขาออกไปแล้ว ไม่ว่าจะ
เป็นเวลาเพียงวันก็ตามหรืออาจจะมากกว่านั้น แต่เมื่อกลับมาบวช
ใหม่ ก็ต้องมาเรียนนักธรรมชั้นเก่าของตน แม้ว่าตนจะเคยสอบได้แล้ว
ก็ตาม

หลวงปู่หล้าสอบในครั้งใหม่นี้ ท่านมีคะแนนสอบที่เทียบเท่า
กับโท คราวนี้ท่านได้ สิบเอ็ด ห คำว่า ห แปลว่าให้ถูก

ก็เท่ากับว่าท่านสอบได้นักธรรมตรีถึงสอง ครั้ง แล้วท่านก็ได้ใบประกาศถึงสองใบ

แต่พอท่านสอบได้นักธรรมแล้ว ต่อมาไม่นาน ท่านก็ได้ลาสิก
ขาจากพระภิกษุ

ห้วง ทุกข์แห่งฆราวาส

(๑๖... การที่หลวงปู่หล้าท่านลาสิกขาออกมาจากพระภิกษุนั้น ที่จริง
แล้วตัวท่านเองไม่ได้ต้องการที่จะลาสิกขาออกมามากนัก แต่ที่ลา
สิกขาออกมาก็เพราะเพื่อน

หลังจากที่ท่านลาสิกขาจากการเป็นภิกษุออกมาได้หกเดือน
ท่านก็ได้แต่งงาน แล้วอยู่กินกับภรรยาของท่านได้เพียงหนึ่งปีแล้วก็
เลิกรากันไป แต่ว่าก็ได้มีบุตรด้วยกันคนหนึ่งเป็นผู้หญิง

หลังจากที่ท่านเลิกกับภรรยาคนเก่าไป หลังจากนั้นหนึ่งปีท่าน
ก็ได้แต่งงานใหม่อีกครั้ง ที่เขตเทศบาลซานเมืองอุดรธานี คือที่บ้านเดื่อ
ต.หนองบัว สถานีรถไฟหนองบัว กลับจากที่ท่านแต่งงานใหม่แล้ว
อยู่กินกับภรรยาคนนี้เป็นเวลาถึงเก้าปี ท่านได้มีบุตรด้วยกันถึงสาม
คน คนโตเป็นผู้ชาย คนกลางเป็นผู้หญิง คนเล็กเป็นผู้ชาย แต่ลูก
ของท่านที่เป็นผู้หญิง พออายุได้สามขวบก็ได้ถึงแก่กรรม แล้วในปีที่
เก่านั้น ภรรยาของท่านคนปัจจุบันก็ป่วยหนักได้เพียงสิบห้าวัน แล้ว
ก็ถึงแก่กรรม

เป็นพระราชกุศล เพื่อเทิดทูล พระเกียรติแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่พระองค์ทรงครองสิริราชสมบัติ
ยาวนานถึง ๖๐ ปี มีพระชนมายุ ๘๐ พระชนมพรรษา ก็เป็นมหากุศล
อย่างยิ่งเพียงแต่เราตั้งใจปฏิบัติพระกัมมัฏฐานหรือรักพระกัมมั
ฐานเพียงตรีกตรองในกัมมัฏฐาน หากเพียรพยายามในกัมมัฏฐาน
พระพุทธเจ้าตรัสว่าเพียงแต่ตรีกตรองในกัมมัฏฐานเป็นเมตตามหานิ
ยม ไม่ต้องไปหาอาจารย์ดังๆ หรือก เมตตามหานิยม เราตริใน
กัมมัฏฐาน พิจารณาในกัมมัฏฐาน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า
เมตตาสมาธิแผ่ไปแล้วในทิศที่ ๑ แผ่ไปแล้ว ในทิศที่ ๒ แผ่ไปแล้ว
ในทิศที่ ๓ แผ่ไปแล้วในทิศที่ ๔ ก็เหมือนกันทั้งเบื้องบนเบื้องล่างขวา
(๑๓๖)... แผ่ไปแล้วตลอดโลกทั่วสัตว์ทุกหมู่เหล่าไม่มีประมาณ เพียงแต่เรา
สังวรระวังเท่านั้นเป็นมหากุศลที่แผ่ไปบุญ ประเทศชาติที่กำลังวุ่น
วายกำลังสับสนอยู่ ณี ขออาศัยผู้ที่เจริญสมาธิ รักษากาย วาจา ละ
จิตใจให้สงบ ก็ช่วยชาติ ช่วยศาสนา ช่วยพระมหากษัตริย์และก
เป็นผู้มั่นคงในพระรัตนตรัยทั้ง ๓ ประการ ถือเป็นสรวงที่พึงที่
ระลึกที่อุดมเกษมและประเสริฐที่ไม่มีสรวงอื่นใดที่ยิ่งกว่า

“ตามที่ได้กล่าวมาก็ขอยุติการบรรยายไว้แต่เพียงนี้ ขอ
ความสุขสวัสดิ์ดีจึงมีแต่ผู้ฟังด้วยกันทุกท่าน ขอให้เป็นผู้
เจริญในธรรม เจริญในการปฏิบัติ และขอให้บรรลุมรรคผล
อันพิเศษตามเจตนา คือ ความดับทุกข์ด้วยกันทุกท่านทุกคน
เทอญ”

.....